Ч. 107 (14.356). Львів, пятниця 15. травня 1936. Opłata pocztowa opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504-060, 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції 219-41. „ Друкарні: 223-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Засадниче рішення НАТ. у справі діяльности читалень „Просвіти“.

Старосто в Городенці рішенням з дня 28. травня 1931. р. до ч. III. 5/8 розвязало читальню „Просвіти“ в Серафинцях Вознесенський Кут за перевищення перступлення означеного статутом кругу ділання та з тої причини, що „читальня не відповідає вимогам свого правного істнування, бо підчас ревізії в жовтні 1930. р. найдено в читальні бльочки до збирання грошей на цілі боєвого фонду і задуток вибухового матеріялу, ідентичного з матеріялами, що їх уживали в городенськім повіті саботажисти до підпалювання стирт“.

Згадане рішення староства затвердило станиславівське воєвідство, а на внесений рекурс — також міністерство внутрішніх справ.

На місце розвязаної читальні дозволило староство в 1932. р. заснувати нову читальню.

Одначе справа опинилася перед Найвищим Адміністраційним Трибуналом, який вкінці розглянув її у вівторок 12. травня ц. р. і рішив, що *рішення адміністраційної влади було неформальне.*

Крім цієї справи НАТ розглине ще інші відклики читалень від рішень адміністраційної влади, яка припинила діяльність читалень „Просвіти“ в багатьох інших селах.

Коли надійдуть мотиви присуду НАТ, ми своєчасно подамо їх до прилюдного відома.

Новий австрійський уряд.

КН. ШТАРЕМБЕРГ УСТУПИВ

ВІДЕНЬ, 14. 5. Віденське кореспонд. бюро. **Канцлер Шушніг зголосив президентові республіки димісію кабінету; президент поручив йому створити новий.** Шушніг обняв крім канцлерського уряду закордонні справи та краєву оборону; віцеканцлерство і внутр. справи — Бер-Баеренфельс, справедливість — Гамерштайн, освіту — Пернтер, сусп. опіку — Рет, фінанси — Драксльер, торговлю — Штокінгер; лісництвом рільництва кермує покищо Шушніг. Безміністрами стали Ценер і Цернатто. **Віцеканцлер кн. Штаремберг уступив з уряду з огляду на різницю поглядів,** але наказав членам Гаймверу приняти портфелі. Канцлер Шушніг обняв провід „патріотичного фронту“.

ЗАЯВА ПРИЯЗНИ

ВІДЕНЬ, 14. 5. ПАТ. З огляду на зміну уряду канц. Шушніг запевнив Мусолінія та Гембеша, що Австрія залишається вірна політиці римських протоколів.

ВІДГУК У ЗАКОРДОНІ.

ЛЬОНДОН, 14. 5. Райтер. Вістка про димісію кн. Штаремберга не викликала здивування у льондонських дипльоматичних кругах, хоч не сподівалися, що вона прийде так скоро. Добре поінформовані круги твердять, що причиною була гратуляційна телеграма до Мусолінія.

РИМ, 14. 5. Райтер. Вістка про димісію кн. Штаремберга заскочила італійські політ. круги.

Абисинці не складають зброї.

ЛЬОНДОН, 14. 5. Райтер. З Адіс Абеби висилають у ріжних напрямах військові частини, щоб здавити зусилля спротиву проти італ. панування. Кілька племен під командою б. шефа поліції в Адіс Абебі не зложило ще зброї.

ІТАЛІЯ РЕОРГАНІЗУЄ КОЛЬОНІЯЛЬНІ ВІЙСЬКА.

РИМ, 14. 5. ПАТ. Реорганізацію кольон. армії поручили спеціяльній комісії під проводом маршала де Боно.

ВИДАЛЮЮТЬ „НЕБЛАГОНАДЬОЖНИХ“.

ПАРИЖ, 14. 5. Авас. Італ. влада в Абисинії рішила видалити з краю купців, що торгували з абисинцями зброєю та людей, що виявили протиіталійське наставлення.

ПЛЯН НЕГУСА.

ЄРУСАЛИМ, 14. 5. ПАТ. В розмові з журналістами негус заявив: Не маємо ще ніякого конкретного пляну, але маємо намір виїхати небавом до Англії, а перед найближчим засіданням Ради Ліги Націй до Женеви. Ми рішені і дальше боронити справедливої справи та працювати мирно над увільненням нашої країни від чужої військової влади. Наші очі звернені на Лігу Націй; віримо, що вона зробить все можливе, щоб привернути повну незалежність Абисинії.

РАТИФІКАЦІЯ АНЕКСІЇ АБІСИНІЇ.

РИМ, 14. 5. ПАТ. Нині збирається фашистівський парлямент на надзвичайне засідання, щоб ратифікувати королівські декрети з 9. ц. м. В суботу ратифікуватиме ці декрети сенат з участю всіх князів крови, що перебувають в Італії.

АНГЛІЙСЬКІ ЗАСТЕРЕЖЕННЯ.

ЛЬОНДОН, 14. 5. ПАТ. Премієр Болдуїн повідомив сьогодні Палату Громад, що італійський амбасадор передав британському міністерству закорд. справ копію італійського декрету, що проголошує анексію Абисинії та надає італійському королеві титул цісаря Абисинії. Італійського амбасадора поінформували, що цей документ приняли з усякими застереженнями та що його предложать міністрові закорд. справ по його повороті з Женеви.

ФРАНЦУЗИ ЗАНЕПОКОЄНІ.

ПАРИЖ, 14. 5. ПАТ. Висліди женевських нарад викликали у Парижі пригноблююче враження. Ціла преса майже однодушно висловлює страх, щоб Італія не покинула остаточно Ліги Націй. Тоді відносини Франції до Італії ставалиб щораз трудніші. На випадок загострення італ.-англійського спору, франц.-італійська приязнь булаб поважно загрожена.

Радикали у французькому уряді.

ПАРИЖ, 14. 5. ПАТ. Бюро виконавчого комітету франц. радикальної партії рішило приняти предложення соціялістів і взяти участь в уряді.

ПЕРЕД ОБЄДНАННЯМ ПОМІРКОВАНИХ ПАРТІЙ.

ПАРИЖ, 14. 5. ПАТ. Заступник голови „демократичного аліянсу“ намагається обєднати помірковані групи в палаті послів, а саме: демократ. аліянс, незалежних радикалів та республиканців лівиці під назвою „демократично-радикальної лівиці“.

Тільки освітою, культурою і вихованням здобудемо кращу долю. Не жалуймо датків на скріплення освітних змагань.

УСПІХ ЧИ ВТРАТА?

Львів, 14. травня 1936.

У вчорашньому числі „Діла“ був поміщений без одного слова зміни комунікат Надзірної Ради і Дирекції „Дністра“ про реорганізацію тої установи на цілком нових основах. Не можна відмовити зручности стилізації того комунікату, одначе — будучи щирими — не можемо назвати його ясним. І не винуваті тут може його автори: вони напевне з важким серцем подавали до відома українському громадянству вістку, що новий „Дністер“ — це вже не той славний великий старий „Дністер“, і не можна їм дивуватись, що старалися подати ту прикру вістку у формі по змозі лагідній. А проте справа надто поважна, щоб не глянути в очі правді, неокутаній у ніякі серпанки.

Суть справи в істнуючому у Польщі ПЗУВ („Повшехни Заклад Убезпечень Взаємних“) на обезпеку нерухомостей, що підлягають обезпеченевому примусові. „Дністер“, одно з найбільших перед війною у Галичині товариств обезпеки від вогню, мусів у 1925 і 1927 рр. погодитися на умову (і то здобуту після ріжних перипетій), яка давала йому змогу асекурувати лише одну третину оціночної вартости обєктів. Але, як це виразно підкреслено у згаданому комунікаті, у практичному висліді та умова давала „Дністрові“ постійний і щораз більший дефіцит, який зїдав резерви установи. Очевидно, крім поданих у комунікаті причин, причинялось до того чимало інших обставин, про які найкраще знають ти сячі самих обезпечуючих: з якими прикрощами і труднощами вони стрічались і на які труднощі були наражені агенти „Дністра“. У всякому разі цього року кінчалася згадана умова і „Дністер“ станув перед маревом ліквідації: більших прав на обезпечування не було виглядів добитися (требаб на це зміни закону), прольонгувати стару умову значило йти на дальше збільшування дефіциту, себто на статутову ліквідацію установи, — ліквідацію означувало також залишення справ без обопільного порозуміння з ПЗУВ. Тому, що досвід навчив уже, що навіть при законному праві до обезпечування одної третини — те право моглоб стати невикональне (селяни мусіли впершу самі у повітовому інспектораті ПЗУВ зголошувати виучення одної третини, легалізувати підписи і т. д.). Остаточно це теперішне порозуміння виглядає так, що „Дністер“ зрікся права взагалі обезпечати нерухомости, що підлягають обезпеченевому примусові, зате дістав від ПЗУВ збільшений реасекураційний портфель. Умова заключена на 10 літ. Реасекурація має охоронити „Дністер“ перед дальшим дефіцитом, іншими словами, ратує установу від загибелі. Одначе за той ратунок „Дністер“ платить своїм першим характером, який саме полягав на обезпеці будинків від вогню. Вправді залишаються ще ріжні категорії нерухомостей, що можуть бу-

ги в „Дністрі“ асекуровані, може бути теж надалі асекурована вся рухома власність, отже хатня обстанова і також збіжжя, але мешкальний будинок, хата, клуня, стодола, — це зовсім відпадає.

Саме з тією будинковою асекурацією звязаний був добробут „Дністра“ і слава „Дністра“ як зразкової української асекураційної установи. З тією асекурацією звязана була розбудова сітки тисячі й кількасот „Дністрових“ агентів — найсвідоміших наших краєвих діячів, найкращого громадянського активу зпоміж інтелігенції і селян. Завдяки цій асекурації не було буквально села у Східній Галичині, щоб не була там відома й закріплена назва „Дністра“: через те „Дністер“ був не тільки асекураційним товариством, був не тільки господарською інституцією, — він був справжньою національною твердинею. Урятувавши собі право екзистенції та право асекурації рухомостей і тих обектів, що не підлягають асекураційному примусові, „Дністер“ того характеру національної твердині цілком ще не утратив; але той характер безперечно — при нинішній кризі та неохоті до всякої асекурації — сгрушене захитаний. Значіння „Дністра“, як національної установи, що мала такий тісний і безпосередній звязок з селом, безумовно значно зменшилося. Яких зусиль треба і скільки часу, щоб наші селяни обезпечували напр. збіжжя чи свій бідний одяг так масово, як хату й господарські будинки?

Є тут ще один болючий момент. „Дністер“ був одною з тих установ що затруднювали найбільше число українських службовиків (понад 80 осіб). Річ ясна, що при ліквідації відділу обезпечень будинків від вогню — добра половина службовицьких сил стає зайвою. Дирекція рахувалася з тим фактом і старалася забезпечити зайвому персоналові працю у тій польській установі, яка з нової умови дістає той величезний зиск, що отримує повне й безконкуренційне поле асекураційної діяльности, опертої на законному примусові обезпечуватись у ній. Однак помимаючи те, що працю дістане там мабуть багато менше сил, ніж гадалось спершу, — велика їх більшість піде на корінно польські землі. Очевидно, що частина службовиків „Дністра“, яких залишається багато більш понад потребу, наражена на редукцію. В той спосіб замість зменшуватись — безробіття українських інтелігентських сил збільшиться. Ясно теж, що втратить свій — хай який маленький — заробіток поважна частина краєвих агентів, бодай поки прийде розбудова доступних ділянок асекурації. Щоби бути справедливим треба з притиском пригадати, що колиб не ця остання умова — то взагалі всі службовики (й агенти) втратилиб посаду, а тепер бодай їх більша частина зберігає кусник хліба у відновленому „Дністрі“ і ПЗУВ, при іствуючих виглядах розбудови „Дністра“. З цього погляду, коли мати на увазі рятування самої установи та екзистенції великої більшости службовиків — треба відзначити заходи вжиті в цій справі.

Так представляється правда. Радіти треба, що врятувався „Дністер“ від ліквідації, яка йому вже безпосередньо грозила. Але сумувати приходиться що скорчився колишній наш „Дністер“ до рівня реасекураційної установи, що перестав бути тим, чим був. Подумати тільки: „Дністер“, наша гордість, така багата колись установа і — марево загибелі! І коли хто схоче призадуматись чи вихід, який найшовся для „Дністра“, це успіх чи невдача, то гадаємо, що такі міркування зайві: досить ствердити, що починаючи від 1891 року, себто часу свого заснування, до 1921 чи радше 1923 р., себто появи важности закону про передачу асекураційного монополю ПЗУВ „Дністер“ ріс і процвитав, та що у 1936 р. мусів врешті виректись того, від чого почав і на чому спирав колишню свою силу.

Але справді треба радіти, що „Дністер“ існує, що має бодай змогу шукати нових, хоч багато важчих і гірших, доріг свого дальшого розвитку. Тому обовязком українського громадянства допомогти „Дністрові“ втрачену силу віднискати. Передовсім з найбільшим довірям слід відноситися до Кооп. Банку „Дністер“, якого реорганізація „Дністра“ ні трохи не торкаеться та який працював і працюватиме далі на теперішніх основах. Дальше: слід допомогти „Дністрові“ освідомлюючою працею по селах, щоб наші хлібороби масово обезпечували збіжжя і нерухомости, — не сміє теж залишитись ні один будинок, що не підлягає обезпеченевому примусові, який не був би обезпечений у „Дністрі“. Український національний дорібок знову скорчився. Але це сталося без нашої вини. Тепер нашим обовязком є, щоб цей дорібок на іншій дорозі добути назад.

ПАРИЖ І МОСКВА.

Женева, 11. травня 1936.

Московський уряд поспішає використати соціялістично-комуністичну перемогу на виборах у Франції для зовнішньої політики СССР. Совітська преса, що примушувала себе бути лагіднішою перед виборами, щоб не відстрашити французьких міщанських виборців, оголошує тепер цілком отверто пляни політичного наступу Кремлю в Европі і цілім світі. Найгостріші напади спрямовано, розуміється, проти сусідів СССР, Німеччини, Польщі та Японії, але не минають ці напади й Італії, а навіть Англії. Про Францію та Еспанію пише совітська преса дуже ласкаво, бачучи в них вже спільників московської акції в Европі.

Деякі точки московської програми зазначено вже в першотравневих закликах московського уряду та Комінтерну. Сформуловано їх дуже виразно: „Геть з німецьким фашизмом! Геть японських окупантів у Китаю! Геть італійських анексіоністів з Абісинії!... Робітники, не вірте, що Ліга Націй може своїми заходами заступити самостійну боротьбу народніх мас за вдержання миру; вона показала свою неміч у справі санкцій проти Італії та своїм ставленням до останніх провокацій гітлерівського фашизму...“ („Правда“, 1. V. 1936).

Отже Ліга Націй зробила по думці московського уряду свою службу і може тепер забиратися. Виборча перемога у Франції відкриває перед Москвою нові можливости. Новий „начальник“ Комінтерну, п. Дімітров, наказує французьким робітникам у тій-же самій „Правді“ таку тактику: „Пролетаріят повинен мішатись активно до зовнішньої політики. Колиб пролетаріят страйками та іншими заходами не допустив ніодного потягу чи пароплаву до Італії чи з Італії, італійський фашизм давно вже не був би в силі продовжувати свою розбишацьку війну в Абісинії. Робучі народні маси в Еспанії та Франції показали народам інших капіталістичних держав, як треба поборювати фашизм“...

Апетит у п. Дімітрова приходить очевидно також у часі їди. А напрямок сучасних большевицьких зазіхань зраджує нам п. Радек в „Ізвестіях“, де він гостро накидається на англійського міністра війни, уживаючи супроти нього приказки — „Кого Юпітер хоче знищити, тому відбирає розум“. Радек може розуміти „боже-

---

о. О. ПРИСТАЙ. 23

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

9. СУМНИЙ ТРІЮМФ ГОРДОЩІВ.

Маєток не зміняє людей, тільки демаскує їх.

Рікобоні.

Світова війна дала змогу нашим запопадливим емігрантам заробити гарні гроші. По її закінченні багато з них наперлося їхати до Старого Краю. Затужили за родиною і за галицьким сільським життям. А до туги прилучилося те, що й наймудрішому може статися, тобто бажання похвалитися своїми долярами перед односельчанами. Чимало пускалося в дорогу з гарними намірами. Хотіли завчасу вернутися до рідного села й купити в дідича кілька або й кільканацять моргів землі, щоб було на чім господарювати.

По всіх американських місцевостях, де тільки жили українці, вибиралися в дорогу до Галичини цілі громади людей. Те саме ділося в Карнегі, де я тоді душпастирював. Готовились до подорожі не лише „темні“ лемки — як-то їх охрестили зарозумілі подоляки, — але й подільські гордії були на тій самій слизькій дорозі. Пакувалися. По крамницях купували дарунки для свояків і памятки з Америки собі та своїм старокраєвим приятелям. Міняли дрібні паперові доляри на сотки, щоб був менший звій банкнотів. Потім зашивали їх під підшевкою сурдута або штанів і так перевозили додому.

В Галичині по війні вернулася стара біда та ще привезла зі собою нову. Війна зовсім обезцінила людське життя, бо навчила людей взаємно вбивати себе. В умовинах повоєнної нужди поширювалися злодійства, а згодом грабіжі й убивства. Ріжні горлорізи чигали особливо на поворотців з Америки. Знали, що така жертва варт заходу. Бо в тих часах доляр стояв дуже високо в курсі. Тому грабіжники, винюхавши, що приїзджає до краю новий американець, їхали йому назустріч, щоб тільки дістати його в руки. Іноді заманювали свою жертву до готелю або до шинку, забавлялися спільно, а потім, підхмеливши її алькоголем, убивали і грабили до останньої сорочки.

Убивства наших американців не переводились. Довідавшись про це, я остеріг моїх парохіян у церкві з проповідниці, щоб застановились над тим, яка небезпека жде на тих, що вертаються до Старого Краю. Американський поворотець може там навіть у власній хаті легко впасти жертвою грабіжницького нападу або підлого обману. Отже нехай радше здержаться ще бодай якийсь час з виїздом. Згодом може покращають умовини в Галичині. Але парохіяни взяли на глум мою пересторогу й немилосерно висміяли її. Вийшовши по Службі Божій з церкви, зібралися збаразькі земляки в гурт і почали на свій лад зясовувати мою раду. Їм не могло поміститися в голові, що хтось — а ще й священик! — міг бути прихильний для свого ближнього. Між ними був також Федько Вербицький з Лубянки Вижної. Він обізвався самопевно:

„Та це ясне, як сонце, що священикові не йде про нас, „хлопів“! Бо що його обходить, чи Федько, Василь або Петро зажиє собі повним щастям у своїм ріднім селі? Йому йде тільки про себе і про колекту. Як люди зачнуть виїзджати до краю, то священикові урветься колекта, ну, та звісно, й доходи! Тому не треба звертати уваги на його балакання, але збиратися в дорогу. Не такий чорт страшний, як його малюють. Нема чого й нам боятися! Цеж уже по війні, а в краю є якась влада, жандарми й лад“.

Гордощі тріюмфували, а мою приятельську раду кинули в кут, але не на довго. Пятьох лубянецьких земляків спакувало свої речі, позашивали доляри, справили веселий прощальний вечір для товаришів, що їх залишали в Карнегі, і пустилися в дорогу до Рідного Краю. Наївно мріяли про своє щасливе життя в ньому, забуваючи, що там багато дечого основно змінилося.

Від того часу минули повні два роки. Я був ще в Карнегі. Одного дня дістав я з почти між ріжними письмами також лист з Канади, написаний тяжкою рукою робітника. Хто-ж це міг бути? Тимбільше я зацікавився, що в Канаді не мав нікого знайомого. Розпечатавши коперту, глянув я передовсім на підпис у листі, щоб довідатися, від кого він і заспокоїти свою цікавість. Кінець листа звучав так: „Здоровлю сердечно та цілую руки, вдячний Вам Федь Вербицький“. Здивований таким неочікуваним оборотом справи, я взявся мерщій до читання. На жаль, я не зберіг того цікавого листа. Однак його зміст затямив собі і перевовім його тут, хоча й недослівно, але вірно. В листі писав Ф. Вербицький ось що:

Дорогий Отче Добродію!

Я вже в Канаді. З Польщі втік сюди, сподіючись, що з Канади скорше дістануся до Злучених Держав Північної Америки[1]). Але бачу, що мені прийдеться тут загибати. Отче, ратуйте мене нещасного, бо пропаду!

(Далі буде.)

[1]) В 1924 році Еміграційний Уряд у Вашингтоні, опираючись на законі ухваленім у Білім Домі й уведенім в життя дня 24. липня 1924 р., що дозволяв вїзд емігрантів до Америки лише за „квотою“, обмежив число нових емігрантів до 3 проц. у відношенні до старих переселенців дотичної держави. Англійська домінія Канада пішла за цим прикладом і також обмежила приплив свіжої еміграції, але з тією ріжницею, що хліборобів не обовязувала встановлена еміграційна квота. Вони могли вільно переселятися з Европи до Канади. — Автор.

віслих фашистів, які вимагають нового поділу світу", але загілости Великобританії супроти Німеччини та Італії він зрозуміти не може і вона його глибоко обурює. Змога порозуміння між Англією та Італією видається Кремлеві дуже загрозливою, бо тойже сам Радек виявив справді зворушливе занепокоєння щодо становища Англії в цілім світі, пишучи між іншим: „Становище Англії не буде лекше, коли Єгипет буде загрожений сильним італійським військом в Абісинії та Лібії". Отже трудноща Англії в Африці хоче використати московський уряд, щоб вимусити від Льондону гострішу тактику проти московських ворогів на заході та сході.

Московську акцію в Европі ведуть з поділеними ролями. В часі, коли Москва дає напрямок та оголошує програму, французькі комуністи виконують наказ, а разом з тим дбайливо відмежуються про людське око від кожної спільноти з Москвою. Керманич французьких комуністів, Торес, грає цю комедію навіть так зручно, що на недавнім урочистім прийнятті журналістів заявив, що французькі комуністи зовсім не пішли за більшевицькими експериментами. Але цьому раптовому наверненню французьких комуністів на міщанську віру очевидно ніхто не вірить. Золото ллється з Франції, як піт стра[illegible] з французьких шальників. Сучасний тимчасовий уряд Франції намагається даремно спинити відплив золота; черговий соціялістичний уряд буде ще в тяжчім становищі.

Не виключене, що успіхи Москви в Парижі осягнули вже свій найвищий щабель, не виключено, що у Франції настане незабаром отверезіння, коли робітники зрозуміють, що комуністи можуть лише погіршити становище робітництва. Національні сили починають організуватись у Франції та в Еспанії. Успіхи комуністів у Німеччині перед приходом Гітлера до влади були не багато менші, ніж тепер у Франції. Отже московський уряд мусить дуже поспішатися, тому він намагається розпучливо використати сучасні інтернаціональні переговори в справі Абесинії та Надренії, щоб завдати вирішний удар „фашистам" та загострити европейські протиенства до найвищого ступня. При таких умовинах заяви большевицької преси та промовців, що Европа стоїть напередодні війни, заслуговують деякої уваги.

„Малу громадянську війну", яку помагають улаштувати московські режисери в ріжних містах Польщі, можна слушно уважати поважним підготуванням до нової великої війни. Зрештою кілька тижнів по краківській та львівській трагедії московська преса, що досі дуже стримано писала про них, не вважає вже потрібним мовчати про їх дійсне значіння. „Правда" пише виразно, що „розрухи в Кракові та Львові мають бути наукою не лише для внутрішньої, а й для зовнішньої політики Польщі... Маси розуміють, що сучасна політика Польщі веде до поневолення Польщі німецьким імперіялізмом. Вони починають висовувати собі, що лише СССР стримує хижацькі замисли німецького фашизму та його польських помічників"... Отже московська преса стверджує досить виразно, що кріваві розрухи в Кракові, Львові, Хшанові та в інших містах Польщі є репресіями Москви проти Польщі за її сучасні відносини до Німеччини та вмаганням примусити польський уряд ґрунтовно змінити цю політику в напрямі, бажанім Москві. Це у всякому разі досить дивний спосіб заохочувати до колективних умов взаємного забезпечення; і запит англійського уряду в Берліні, чи Німеччина до цих умов пристане, є справді не дуже на часі. Союз Парижа з Москвою веде не до миру, а до війни.

М. Данько.

ҐЕН. СТРАЙК У ГРЕЦІЇ НЕ ПОВІВСЯ.

АТЕНИ, 14. 5. ПАТ. Ґен. страйк у Греції покінчився опівночі. Його хід у цілому краю був спокійний. Не зважаючи на агітацію лівих організацій, велика більшість робітників не страйкувала.

ФРАНЦІЯ ВИМИРАЄ.

ПАРИЖ, 14. 5. ПАТ. Обчислення статистичного бюра стверджують, що 1935 р. у Франції померло 20.000 осіб більше ніж уродилося. 1934 р. у Франції було 43.000 уродин більше ніж випадків смерти.

ПОВСТАННЯ В МЕКСИКУ.

МЕКСИК, 14. 5. ПАТ. Між урядовими військами та повстанчим відділом дійшло до битви під Ель Шоколяте: 14-ох повстанців згинуло. На особовий поїзд, що їхав до Злучених Держав, зробили напад.

Начальна військова влада і комітет оборони Польщі.

У „Деннику Законів" появився декрет президента Польщі з 9. травня ц. р. про виконування начальної влади над збройними силами та про організацію начальних військових властей підчас миру.

Начальником збройних сил підчас миру є президент Польщі, який веде владу через генерального інспектора збройних сил та міністра військових справ. У справах оборони президент видає декрети і розпорядки, означує спосіб військової служби, обовязки та права вояків, призначує старшин, начальників та військових командантів.

Ґенеральний інспектор збройних сил буде начальним вождом підчас війни. Він кермує працею над обороною держави, підготовляє армію на випадок збройного конфлікту, підготовляє оперативні та мобілізаційні пляни, висуває домагання до уряду щодо оборони держави, дає вказівки міністрові військових справ і т. д. Органами генерального інспектора збройних сил є: генеральний інспекторат збройних сил, головний штаб з шефом штабу та підлеглі їм команди.

Міністр військових справ командує збройними силами підчас миру і підготовляє їх до воєнної акції згідно з вказівками генерального інспектора збройних сил.

До комітету оборони Польщі входять: президент як предсідник, генеральний інспектор збройних сил, як заступник предсідника і міністри: закордонних справ, військових справ, внутрішніх справ, скарбу, шеф головного штабу, шеф адміністрації армії і т. д. Комітет розглядає справи, які торкаються оборони держави та узгіднює підготовчі праці цієї оборони. Декрет обовязує від 9. травня ц. р.

Орґанізація мануфактурної фабрики.

(З циклю статтей відзначених на нашому конкурсі).

З перегляду картотеки маґазину напр. Центросоюзу показується, що x позицій є покритих нашим рідним промислом; навіть уже зроблено початок у ґалянтерії — одначе нема ніякої позиції в мануфактурі. З дискусій на сторінках „Господ.-Кооп. Часопису" і на ріжних кооперативних анкетах пробивається бажання ввести в наші консумційні кооперативи також продажу мануфактури. Десять літ тому булоб рисковно заложити українську гарбарню, але нині при веденні торговлі шкірою по наших кооперативах добре ведена гарбарня має запевнений розвій.

Подібно стоїть справа з мануфактурою: якщо тільки наша кооперація береться за торговлю цим крамом, відкриваються перспективи для нашої власної мануфактурної промисловости. Та щоб це підприємство не тільки мало якнайменше риска та показалось доброю торговельною калькуляцією, але й сповнило завдання рушія господарської культури нашого гірського населення (беру під увагу гірське та підгірське населення), мусимо цю нову ділянку нашого фабричного вирібництва оперти на суспільних підвалинах: **це мусить бути перерібка сирівця, доставленого виключно нашим селянином, продуцентом вовни і волокна.**

ГОДІВЛЯ ОВЕЦЬ.

Подібно, як молочарні Маслосоюзу, стаючи відбірником молока для селян-продуцентів, одночасно заохочують їх до піднесення молочности своїх коров, до побільшення числа живого інвентаря, до перебудови цілого свого господарства з непродуктивного нині зернового на годівельне, так само поява в Сокальщині, в Лещкові, мануфактурної фабрики Журовського зачинає надавати напрям тамошнім рільним господарствам: скуповуючи овечу вовну від місцевих господарів, фабрика заохочує їх до поширення та поглиблення занедбаної ділянки господарства, яким є вівчарство. Як мене інформували в Рільничій Палаті, стан овець у сокальськім повіті нині представляється цифрою коло 8.000 штук проти неповних 1.000 штук перед війною.

Як відомо, Польща спроваджує річно волокна і вовни на суму коло 70 міліонів золотих. Щоби зменшити цю, таку велику пасивну позицію у своїм торговельнім білянсі, уряд узявся за поширення вівчарства, дбаючи одночасно за поправу раси овець, що могла би давати більше і кращу вовну. Ці заходи, ведені Рільничими Палатами, у нас добре знані. В тім напрямі йде інтенсивна праця в усіх гірських та підгірських околицях і тут беремо під увагу тільки ці райони. В останніх роках тут впроваджено по черзі: насамперед каракули (шкірки призначені на кожухи, але плекання цих овець вимагає великої дбайливости і через те в умовинах тутешньої господарської культури не могло вдатись), опісля румунські цоклі, расу мясну, що дає багато вовни, першорядний матеріял для перерібку. Перший транспорт цих овець прийшов до наших гірських повітів, як даток від „Стшельця" для членів „светліц стшелецкіх": кожний член віддає частину приховку (ягнички), який йде дальше між рільників-поляків. Нині цією акцією проводять агрономи при Повітових Виділах.

ДОХІДНІСТЬ ЦЬОГО ПІДПРИЄМСТВА.

У наших горах є звичай приймати вівці „на вихівок": весною приймають ягничку (двомісячну — вартости 5—6 зол.) і тримають її два роки; приховок залишається годівельникові, а дволітня вівця-матка вертається до власника; продаж в осени на мясо, дає 10—13 зол., отже у двох роках вложений капітал приносить 100—160 прц.! Але можна собі казати заплатити за цю вівцю вовною: прийняте на вихівок двомісячне ягня, заки по двох роках буде віддане власникові є 4 рази стрижене і навіть у наших місцевих овець (т. зв. свинарок) дасть яких 5 кґ. вовни; рахуючи тільки 2.50 зол. за кільограм вовни, дістаємо 12.50 зол., себто по двох роках 150 прц. від вложеного капіталу і певний сирівець для мануфактурної фабрики, яка роздала між продуцентів селян якийсь контингент овець. Цією акцією моглиб кермувати агрономи при філіях „Сільського Господаря".

Коли у повоєнних часах цілковито припинилась американська реемігpація і приплив долярів, вубожіння нашого гірського населення досягло вершка; невиплатність годівельної господарки примусила селян обмежити плекання рогатої худоби, зате слідне побільшення плекання овець, що засоблює гірняка в одиноко тут консумований товщ — бриндзю — і дає вовну на одіж. Тимто акція Рільничої Палати ведена повітовими агрономами дає гарні висліди: кількість овець з року на рік замітно більшає.

ВОВНА ТА ОДЯГИ.

Покищо поміч уряду проявляється в тім, що повітові агрономи рішають про розподіл молодняка, ведуть контролю кошар і восени посередничать у продажі баранів (кастратів) до консумції для війська. Уряд у цей спосіб підпомагає плекання овець, що забезпечує збут мужеського молодняка „на мясо" для війська і то по ціні 100 прц. вищій, як платять приватні різники.

Випродуковану вовну покищо залишаємо місцевому населенню, яке поступнево вертається до виробу власних суканих одягів, які в перших роках по війні майже цілком випери

з ужиття купча мануфактура та готова конфекція. Саме тепер **наближується відповідний час, щоб зорганізувати закуп сподіваної надвишки вовни** (по насиченні домашніх потреб) через наші сільські кооперативи, які малиб змогу поступнево перейти на вищий щабель організованости, сповнюючи дуже важне завдання, а саме закуп продукції дотеперішніх своїх клієнтів-консументів.

ДЕ ЗАСНУВАТИ ФАБРИКУ?

Піддаючи проект заснування мануфактурної фабрики беру під увагу терен західних окраїн української етнографічної території, пропоную Загіря в сяніцькім повіті, бо тут можна дешево купити нові, ще неуживані фабричні будинки.

Мимоходом подаю їх недавню, але цікаву історію: в 1923 році французько-польський концерн вибудував в гирлі великої ріки Ослави, що в тім місці впадає до Сяну, комплекс (16 двоповерхових камяниць) фабричних будинків, як фабрику целюльози, призначеної в першу чергу для воєнної промисловости (трійливі гази). Тим часом при зміні кабінетів Грабських змінився погляд військових кол на доцільність воєнно-промислового обекту в безпосереднім сусідстві з Чехословаччиною — і тому уряд відмовив знижки на мито для французьких машин, що вже стояли на кордоні, відмовив виплати першої пайки призначених кредитів і не приняв оферти на доставу півфабрикатів. З огляду на це машини вернулись назад до Франції, а фабричні будинки стоять викінчені, але невихісновані — нині за безцін на продаж! Фабрика вивінувана у електр. струм високої напруги (з Коросна), власні водні турбіни, власний доїзд залізничий з узлової стації Загіря.

Важнішим арґументом є географічне положення такої мануфактурної фабрики: хоч лежалаб на етнографічно українській території, але булаб далеко висунена на захід, що має першорядне значіння з огляду на залізничі тарифи і оплати за спроваджувані сирівці для текстилій (бавовна, хемікалії і т. п.).

ПРАЦЯ ДЛЯ НАШИХ ІНТЕЛІҐЕНТІВ.

З національного боку малоб це першорядне значіння: в цій закутині, хоч повіт Сянік і Ліско мають коло 80 проц. українського населення — крім духовенства, на пальцях можна порахувати світську українську інтеліґенцію вільних професій, що може займатись громадянською роботою. Якщоб повстала така українська фабрика, далаб заняття більшій кількости української інтеліґенції; булиб це урядовці та вищий технічний персонал фабрики, булиб це агрономи при філіях „Сільського Господаря" в Ліську та Сяноці і дальше на західних наших землях. Далі булиб це кооператори і їх ревізори з Лемківського Ревізійного Союзу в Сяноці, що при поглибленню торговельних операцій своїх союзних кооператив міг би розвинути більшу свою діяльність. А що найважніше — то анґажуючи певний капітал на поширення плекання овець у гірській сусіднім районі (від Турчанщини по Горлиці) та забезпечуючи продуцентам збут вовни і то по кращій ціні, ніж її дають нині купці-приватники, фабрика сповнилаб величезну ролю для піднесення добробуту сусіднього гірського населення.

ВІВЦІ ТА ЕВҐЕНІКА.

Плекання овець має в Карпатах засадниче значіння: хто придивився способові господарки наших бойків та лемків знає, що бриндзя є одиноким консумованим туковцем! Хоч кожний господар плекає й свинку, але так і вмирає, а на своїм ґаздівстві свинки не заріже (навіть на весілля); свинка йде на торг, з чого покривається готівкові видатки. В літі консумують все короваче молоко — масла на зиму не складають, але складається овечу бриндзю. У повоєнних часах при занепаді овечого господарства, цілі родини, цілі села були позбавлені на зиму всякого товщу! Поширення вівчарства, зроблення його рентовним — має для нашого народу в Карпатах велике значіння з погляду евґеніки.

Заки переведеноб організацію фабрики, що вимагає деякого часу, слід би післати стипендистів з Лемківщини до трилітньої ткацької школи в Коросні, з якої вже вийшло кількох українських ткачів з середньою освітою. Виплачуючи такі стипендії довший час можна забезпечити би фабриці в її розвою потрібних техн. фахівців і піднести кадри місцевої української інтеліґенції.

ПЕРСПЕКТИВИ ПРАЦІ.

Як відомо своєрідні умовини життя української інтеліґенції в Галичині стали причиною зворогу цієї інтеліґенції фронтом до вільних занять передовсім до купецтва. Нині щораз більше українських молодих сил посвячується торговлі та промислові: в недавньому звіті Союзу Українських Купців виказано 800 членів, в тім половину з середньою освітою; у скорому темпі зростає число наших приватних та кооперативних промислових підприємств, ведених самими інтеліґентами. Але одна прикмета для всіх цих економічних станиць спільна: все це мініятуркові підприємства з мікроскопійним засновним капіталом, які держаться тільки завдяки самовідреченій посвяті, ідейности та скромности своїх власників та ідейности і національній свідомости консументів. І коли цю ідейність консументів візьмемо як підставу для торговельної калькуляції даного підприємства то виринає питання: які великі перспективи, навіть в умовинах нашого життя, моглоб мати дане підприємство якслід сфінансоване?

Що ці мініятуркові промислові обекти вже нам не вистарчають і що наші потенціональні сили зачинають проявляти себе сміливіше, доказом цього наша участь в організації цукроварні в Тернопільщині, для якої треба щонайменше 2 міліони золотих. Поважним обектом промисловим булаб мануфактурна фабрика, для якої зорганізування треба також якого чверть міліона золотих; квоту цю можнаб зібрати субскрипцією акцій в частині через наші центральні економічні установи, але ще важніше значіння малоб приєднання до участи в цім акційнім товаристві капіталів нашої американської еміґрації. Льоката американських капіталів в наші добрі промислові обекти принеслаб більшу користь старому краєві, ніж усі збірки на наші старокраєві потреби, а приплив таких капіталів у такій формі мав би для нас дійсно загально національне значіння.

Олекс. Гладишовський.

БОЛЬШЕВИЦЬКА КІННОТА НА МАНДЖУРСЬКІЙ ТЕРИТОРІЇ.

ТОКІО, 14. 5. Домеі. Як повідомляє ген. штаб квантунської армії, через східну границю Манджурії продерлось 20-х большевицьких кіннотчиків; мандж. прикордонна сторожа прогнала їх. Військовий літак Зовн. Монголії причалив 8. ц. м. коло Баргуші (Манджурія), опісля вернувся до Монголії.

ВИНЯТКОВИЙ СТАН В ЄРУСАЛИМІ.

ЄРУСАЛИМ, 14. 5. ПАТ. З огляду на напруження після арабських терористичних актів у місті проголосили винятковий стан. Після заходу сонця заборонено виходити з домів.

ТЕРОР.

ЄРУСАЛИМ, 14. 5. ПАТ. Араби вбили двох жидів; один з них був рабіном.

СУДАН ТА ЄГИПЕТ.

КАІРО, 14. 5. ПАТ. Єгипетська преса подає з Хартуму: У Судані помітно тепер дві тенденції: одні хотять створити дорадчий орган при т. зв. суданському уряді себто при британському генерал-губернаторові; інші домагаються, щоб англьо-египт. наради у справі Судану не проходили без участи представників місцевого населення. Єгипетські політичні круги відносяться з недовірям до цих обох струй, добачуючи в них чужі інтриги з наміром відірвати Судан від Єгипту.

Ред.: Т. зв. англьо-египетський Судан — це велика країна, яка колись належала до Єгипту, опісля відірвалась від нього шляхом повстання. Англійці здобули зревольтований Судан і від того часу він становить номінально англьо-египетську кондомінію; практично володіє ним Англія сама. У переговорах, що почалися перед кількома тижнями в Каірі, Єгипет домагається м. ін. від Англії звороту Судану, до якого має історичні права.

СЕПАРАТИЗМ НА ОСТРОВІ ПОРТОРІКО.

САН ХУАН, 14. 3. ПАТ. Тому, що студенти розкинули летючки, взиваючи до боротьби за незалежність, влада території Порторіко змобілізувала народню ґвардію. З огляду на загрозу шкільного страйку замкнули всі державні та приватні школи.

За розбудову українського шпиталю.

Загальні Збори Народньої Лічниці

Сотик до сотика і з дрібних жертв здвигнений уже у Львові просторий, 3-поверховий будинок українського шпиталю ім. Митрополита Кир Андрея. Правда, шпиталь ще не викінчений і тому не приймає ще недужих до шпитального лікування. Одначе найважніше — вже за нами, бо в останніх роках вдалося здійснити задушевну ідею перших піонірів Народньої Лічниці, таких заслужених лікарів, як покійний д-р Іван Куровець і здвигнути у Львові сам будинок українського шпиталю. Нема двох думок, що тепер поплинуть ще численніше дрібні пожертви нашого громадянства, щоб Рада Н. Лічниці та будівельний комітет шпиталю міг якнайшвидше викінчити салі для недужих у шпиталі, закупити приладдя і віддати його до вжитку українського жертвенного громадянства. Цю кріпку, непохитну віру, що вже в найближчих роках шпиталь буде відкритий, матиме кожний українець, який приглянеться ближче цій важкій, але послідовній праці Ради Н. Лічниці, членів будівельного комітету та жмінці українських лікарів, які працюють в амбуляторіях Н. Лічниці. Фрагмент цієї гоночної діяльности Н. Лічниці мали змогу почути представники трьох українських щоденників і ті нечисленні громадяни, які прийшли на Заг. Збори Н. Лічниці, що відбулися в середу 13. травня ц. р. у новім шпитальнім будинку при вул. Петра Скарги.

Ділові збори відкрив в год. 6.30 вечором і ними проводив голова *сен. В. Децикевич*. Голова згадав, що Н. Лічниця відбуває свої Заг. Збори 13. травня кожного року, в роковини смерти д-ра І. Куровця, який по війні відновив працю в Н. Лічниці та розширив її. Присутні вшанували память покійного повстанням з місць.

ЯК ПРАЦЮВАЛА РАДА ТА БУДІВЕЛЬНИЙ КОМІТЕТ.

З черги секретарка *д-р Я. Криштальська* відчитала протокол з попередніх Заг. Зборів і звіт з діяльности Ради Н. Лічниці. Рада відбула в діловому році 5 засідань, крім того будівельний комітет понад 20 засідань. Головною темою цих нарад була справа придбання необхідних фондів на докінчення будови шпиталю. Ці заходи увінчалися позитивними вислідами. Зате без успіху залишились заходи в перемиській та станиславів-

…ської капітулі, які — не зважаючи на свої обіцянки — не склали навіть дрібної жертви на будову шпиталю. Заходом Ради повстав комітет друзів шпиталю, який підшукує між нашими установами та заможними громадянами жертводавців на уфундування пам'яткових ліжок у шпиталі, коштом по 2.000 зол. Таких ліжок дотепер є вже 7. Заходами Ради вдалося у львівській єпархії перевести загальну збірку на шпиталь з нагоди ювилею Митрополита, яка до жовтня 1935. р. дала 3.300 зол. приходу. Решта пожертв в поодиноких паро…ях надходить по нинішній день. Америка відгукнулася покищо дрібними жертвами на шпиталь — 65 дол. Рада з Українським Лікарським Т-вом роблять проте, щоб по провінції повстали окремі збіркові комітети на шпиталь. Оживлену працю розвів уже такий комітет у Праві, де його заснувала Спілка Українських Лікарів і надіслала вже понад 1.500 зол. Крім того одно селянське поручники жертвувало на будову шпиталю свої заощаджені гроші коло 900 дол. під умовиною, що Н. Лічниця сама стягне їх від довжників. Цей долг буде платний щойно від 1938. р. і то в 28 річних сплатах. Цією справою занявся адв. Награга. Щоб придбати фонди Рада Н. Лічниці рішилася вислати на гостинні виступи до Америки п. Марію Сокіл та п. Антона Рудницького, де вони будуть концертувати під фірмою Н. Лічниці. Вкінці Рада вислала меморіял до УПР, щоб вона шукала в уряді допомоги або довгореченцеву позичку на будову шпиталю.

Одночасно будівельний комітет вів далі працю над викінченням будови шпиталю. Дотепер закінчено третій поверх і стрих, крім доливок.

ДІЯЛЬНІСТЬ УПРАВИ ТА РОЗВИТОК Н. ЛІЧНИЦІ.

Одночасно з розбудовою шпиталю йде розбудова Н. Лічниці. В діловому році створено бактеріологічно-хемічний відділ, який веде лікар д-р Бордюк та відділ нервових недуг, який веде лікар д-р Лукіянович.

Річевий звіт з діяльности управи Н. Лічниці склав лікар *д-р Тит Бурачинський,* який доповнював вище згаданий звіт Ради. В амбулаторії Н. Лічниці працює 15 лікарів, які в діловому році обслужили 9.919 недужих. По національности між недужими було 65·5 відс. українців, … відс. поляків, 8.5 відс. жидів, 1 відс. інших. Клієнтами Н. Лічниці є головно незаможні верстви населення, найбільше безробітні, шкільна молодь від передшкілля аж до студентів високих шкіл, які не мають окремої лікарської опіки (могила Р. Ш.), інваліди УГА та повоєнні вдови і сироти. Н. Лічниця має всіх 68 членів, в діловому році прибуло 4. Від 1930. р. видано досі на будову шпиталю 421.427.46 зол., в діловому році 17.225,03 зол. Доходи в діловому році осягнули 47.191.64 зол., з того на збірки припадає 22.786 зол. і 40 сот.

Вкінці референт з радістю ствердив, що розвиток Н. Лічниці йде певним кроком вперед. Громадські вплини більшають. Побоювання, що шпиталь буде тягарем для нашої суспільности, виявилось безосновними.

УДІЛЕННЯ АБСОЛЮТОРІЇ.

В імени Контрольної Комісії лікар д-р Музика поставив внесок, щоб Заг. Збори признали Раді та Управі абсолюторію за її корисну діяльність, якій теж присутні приняли одноголосно.

ВИБІР НОВОЇ РАДИ.

Тому, що до дискусії ніхто не зголосився, на внесок лікаря д-ра Маліса присутні одноголосно вибрали: *головою: сен. В. Децикевича; заступником голови: о. кан. Ю. Дзеровича; секретарем д-р Й. Криштальську; скарбником: д-ра Тита Бурачинського; господарем:* пп. *М. Стефанівського;* членами Ради: *адв. д-ра О. Надрагу і д-ра О. Подолинського;* заступниками: *п. М. Галібея, д-ра В. Коцюбинського, та д-ра Максимонька.* До Контрольної Комісії ввійшли: *д-р Музика, інж. Семчишин та інсп. Стернюк.*

Опісля на внесок д-ра Тита Бурачинського Заг. Збори устійнили висоту членської вкладки на 5 зол., а присутні теж на його внесок оплесками висловили подяку пресі за її прихильне становище та піддержку при будові шпиталю.

Впали теж слушні голоси негодування, що наші заможніші громадяни легковажать гасло „Свій до свого" у відношенні до своїх лікарів, яких тепер є у Львові враз з лікарями практикантами коло 75. Вкінці Заг. Збори подякували на внесок голови В. Децикевича лікарям з Н. Лічниці за їх безкорисну працю і в год. 7.30 голова замкнув збори. Після того представники преси та гості оглянули ще уладження амбулаторії Н. Лічниці.

Для нашої будучности не байдуже, чи громадянство сплатить інвалідам затягнений довг, чи покине їх безпомічних власному терпінню!

Новий начальник суспільно-політичного виділу обняв урядування.

ВАРШАВА, ПАТ. Міністер внутрішніх справ призначив Мечислава Сиска другим львівським віцевоєводою та доручив йому одночасно керму суспільно-політичного виділу у львівським воєвідським уряді.

Аг. „Всход" повідомляє: Новий начальник суспільно-політичного виділу Мечислав Сиска приїхав до Львова та обняв нині урядування.

Після зміни австрійського уряду.

Кн. Штаремберґа усунули.

ЛЬОНДОН, 14. 5. ПАТ. Райтер повідомляє з Відня: Перед реконструкцією уряду кн. Штаремберґ доручив оголосити такий приказ: До всіх товаришів Гаймвери. Збережіть холодну кров і лад, не дайтеся спровокувати і робіть лише на приказ кн. Штаремберґа.

Всупереч дотеперішньому звичаєві, що цілий кабінет подається до димісії, тепер лише канц. Шушніґ зголосив димісію і просив президента Мікляса, щоб відкликав цілий кабінет, що теж президент зробив. Це доказує, що кн. Штаремберґ відмовився добровільно уступити зі свого становища і дійсно його звільнили. Покищо Гаймвера не реагує. У Відні і на провінції спокій.

ЛЬОНДОН, 14. 5. ПАТ. Райтер повідомляє з Відня: Кн. Штаремберґ виїздить нині вечором до Риму. Запевняють, що доля Гаймвери залежить від розмови кн. Штаремберґа, яку матиме з Мусолінієм.

Теку міністра хліборобства обняв мін. Федермаєр з християнсько-суспільної партії. Полк. Адам уступив зі становища ґенерального секретаря „Патріотичного Фронту".

Еміґраційні справи.

КОНЦЕСІЯ НА ПЕРЕВІЗ ПОЛЬСЬКИХ ЕМІҐРАНТІВ У 1936 Р.

Польська влада дала на 1936 рік концесію на перевіз еміґрантів до Злучених Держав Північної Америки англійському корабельному підприємству „Cunard White Star Line Limited". Подібні концесії мають корабельні підприємства „Ґдиня-Америка" і „United States Lines".

БЕЗОГЛЯДНЕ ПРИПИНЕННЯ ЕМІҐРАЦІ ДО ТРІНІДАДУ.

Подібно як до Еквадору припинив Еміґраційний Синдикат еміґрацію до Трінідаду. Виїхати до тої країни можуть лиш особи, що мають формальні візвання виставлені тамошньою владою.

РУХ ЕМІҐРАНТІВ У І. ЧВЕРТЬРІЧЧІ 1936 Р.

В І. чвертьріччі ц. р. за посередництвом Еміґраційного Синдикату виїхало до заморських і континентальних країв 11.364 осіб.

До континентальних країв виїхали: до Бельгії 63 ос., до Чехословаччини 15, до Данії 2, до Франції 457, до Голяндії 1, до Латвії 4.218, до Німеччини 231, до Румунії 14, до інших країв 57.

До заморських країв виїхали: до Арґентини 1352 ос., до Австралії 12, до Бразилії 380, до Канади 240, до Куби 49, до Мексику 52, до Палестини 3.175, до Параґваю 536, до Злучених Держав 203, до Уруґваю 153, до інших країв 152.

УСЬОГО ПОТРОХИ.

ВІДНАЙДЕНІ РУКОПИСИ Т. ТАССА.

Один бібліофіл з Мілану, що перебував у Льондоні, найшов зовсім випадково в якогось антикваря дві грубі томи рукопису, які купив як рукописи Торквата Тасса. Він привіз їх до Італії і там передав знавцям до розсліду. Знавці ствердили, що це справді оригінали „Освобідженого Єрусалиму" та песи „Амінта". Про ці рукописи великого поета ніхто не знав. Учені заходять у голову, як вони попали до Льондону. Остання звістка про них є з 1727. р., коли рукопис був у Феррарі у руках одного патриція. Тассо жив якийсь час на дворі Альфонса II. у Феррарі, де підтримував дружні звязки з його сестрами. На оправлених примірниках, привезених з Льондону, є герб льорда Чарльса Стюарта, що в початках минулого століття був англійським послом у Парижі і був відомим бібліофілом.

НАЙБІЛЬШИЙ ДІЯМАНТ РОЗБИЛИ.

16. січня 1934. р. найшли в південно африканськім стейті Преторія величезний діямант, завбільшки курячого яйця, 726 каратів ваги. Назвали його „Джонкер". Іще більший був у свій час „Кулліннен", але його розбили на два куснї: 516каратовий і 309каратовий. Власником цього діяманту став американський ювелір Гаррі Вінстон. Він хотів його продати, але не находив покупців. Навіть один індійський магараджа давав за нього таку низьку суму (коли взяти його дійсну вартість), що власник рішився його розбити на дві частини, щоб легше його продати. Він радився в цій справі різних шліфірів брилянтів, але европейські специялісти не могли погодитись щодо того, як цю операцію можна би перевести. Велика льондонська фірма Льойд не могла взяти на себе відповідальности, що зробить це без великих втрат. Одна дрібненька частина міліметра могла бути причиною, що весь діямант міг розсипатись і мільйони, які він був варт, могли пропасти. Нарешті Вінстон найшов голяндського шліфаря Лазаря Каплана у Ротердамі і той згодився взяти на себе цю працю. Від чотирьох поколінь ця фірма торгує діямантами. Цілий рік цій готовився Каплан до свого кроку. 50 літ мав до діла з діямантами, але коли надходив рішення, він вагався. 12 місяців тяглись експерименти, як це робити. Треба було устійнити лінії цілому, куди мали переходити перерізи. Ці вище треба було цей перерів зазначити легенькою рискою. Тільки один удар мав розщіпити діямант на три частини, точно означені. Експерименти йшли в Ню Йорку. На тиждень перед розрізом діяманту Каплан вибрався на риби, щоб його нерви відпочили. У дні цієї операції хмара поліції та аґентів оточила будинок. Каплан не міг цього дня ні їсти ні спати. В год. 12-ій увійшов шліфар до своєї робітні; 20 секунд пізніше „Джонкер" складався з 3 частин, утративши при операції всього 2 карати. Найбільший кусень мав мати 165 каратів, а другі два розіб'ють ще на 11 малих. Вартість цих діямантів нині — 2 міл. долярів. Фантастичної суми за його цілість ніхто не міг заплатити і кілька мільйонів при операції його зменшення пропало.

ЛИСТИ ДО РУЗВЕЛЬТА.

Теперішній президент Злуч. Держав Рузвельт дістає постійно багато більше листів, ніж якийбудь його попередник. У першім році своєї президентури діставав він 10.000 листів денно, у 1934. і 1935. р. діставав їх усього 3.400, в початку 1936. р., коли була недалеко виборча кампанія, листування знов оживилось. Більш як 50 урядовців від ранку до ночі мусить перечитувати ці гори паперу та на них відповідати. Бо в Америці, не як у нас: достойник ти чи ні, мусиш відповісти на лист. Усе це листування ділиться на три групи; перша це вислови симпатії президентові, всякі привіти тощо. На них є готові відповіди друковані. До другої групи належать усякі прохання та скарги, до третьої — прохання підмоги. Тільки дуже невеличка скількість листів попадає просто в руки президента. На деякі з них відповідають особисті секретарі, інші переходять до відповідних департаментів, де на них кладуть відповідну резолюцію. 90 прц. листів дістає президент від бідних і покривджених або таких, що мають „усякі ідеї".

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

НОВИНКИ.

— **Самодопомогове Т-во Укр. Студ. Вищої Школи Заграничної Торгівлі у Львові** уладжує в суботу, 16. травня свій Перший Весняний Данцінґ у жовтій салі Народнього Дому, Руського 22/І. Початок в год. 21. — Jazz Яблонського. Стрій довільний. Настрій весняний. 2-2

— **Засідання Фільольоґічної Секції Наукового** Товариства ім. Шевченка відбудеться в суботу, 16. травня ц. р. з 18.30 год. у бібліотечній кімнаті. На денному порядку 1. І. Свєнціцький, Договори Руси й болгар із греками; **2. Поточні** справи.

— **Збіркові листи,** які Т-во „Відродження" розіслало своїм філіям, кружкам, філіям та читальням „Просвіти" на переведення дозволеної владою збірки на допомогу „Відродженню", прохаємо зараз звернути й одночасно переслати зібрані гроші. Влада домагається звіту з збіркової акції. Прохаємо не ждати на особисті упімнення в цій справі, бо інакше ми видамо на пошту те, що зібрали. І яка користь „Відродженню" із збірки?

— **Святочне відкриття вистави українського килиму.** Сьогодня, в пятницю 15. травня в год. 1. пополудни відбудеться в салях Міського Музею Мистецького Промислу у Львові (вул. Гетьманська) **святочне відкриття вистави українського килиму**, уладженої Спілкою „Гуцульське Мистецтво" з Косова. Привітальну промову виголосить ред. М. Голубець, пояснення даватиме дир. Куриленко. Українське громадянство Львова напевно виповнить виставові салі, маючи на увазі далекосяглість культурного подвигу, що ним є наше відроджене килимарство.

— **Управа української бібліотеки ім. С. Петлюри** в Хотині пов. Дубно звертається до українського громадянства з проханням, щоби в десяті роковини смерти Головного Отамана підпомогло її пожертвою книжок, часописів і грошевих датків на будову власного дому. Всі дари слати на адресу голови цієї бібліотеки: Прокіп Герцина, Хотинь, почта Теслугів.

— **Зміни в почтових агенціях.** Дирекція почт і телеграфів повідомляє, що в почтових агенціях у Турівці пов. Скалат і Новосілках Дитинських пов. Добромиль заведено телеграфічну й телефонічну службу.

— **Повернули з Берези.** До Львова вернулися з Картуської Берези 23 особи, що у звязку з недавними львівськими подіями опинились в ізоляційному таборі.

— **Еміґранти і чужа валюта.** Еміґранти повинні подбати у Варшаві за закордонні гроші, які їм потрібні в часі їзди кораблем чужої держави. Бо міняючи золоті на кораблі, вони наражені на значні втрати. Як міняти більон, то втрата ще значніша. Тому все те слід зробити заздалегідь в банку у Варшаві.

— **Хто виграв на льотерії.** В нинішньому тягненні держ. кляс. льотерії впали м. ін. такі більші виграні: 50.000 зол. на ч. 56737. 10.000 зол. на ч. 33831 46212 86594 154576. 5.000 зол. на ч. 82403 168326. 2.000 зол. на ч. 10289 17679 29315 33502 34559 47862 54282 55590 60974 74251 75279 75839 84175 89978 108865 1145535 128359 136847 142426 146886 147620 154873 169287 177877. 1.000 зол. на ч. 6489 9685 22029 24498 24988 29817 30474 40116 42279 50047 60910 99740 104133 106633 111061 113092 118898 120298 132889 147153 148865 157432 162217 175135 182806 188527 194975.

— **Пожежі.** В містечку Тлустім пов. Заліщики згоріло наслідком підпалу пять господарських загород; палія арештовано. — В Бережниці пов. Самбір згорів дім кооперативи „Сила". З майна крамниці не врятовано нічого. Вогонь був підложений. — В селі Старині столпецького повіту згоріло поверх 300 будинків, що належали до 67 господарств разом з живим і мертвим інвентарем.

— **Важливий медичний винахід.** Польська преса повідомляє, що лікар із Рудок, д-р Тайхер, після довголітніх дослідів винайшов засіб на гемофілію, недугу, що є дідичною в родині б. еспанського короля Альфонса XIII. Справою зацікавилися професори львівського університету, а навіть б. еспанський король просив переслати цей лік своєму синові.

— **Баби вигнали коминяра.** В Топорівцях пов. Городенка склалася велика авантура з коминярем, що прийшов з міста чистити комини. Яких сто баб окружило його з криком і загрозило, що будуть бити, якщо він зараз не винесеться із села. Коминяр, що був з одним пожежником, налякався й оба забралися з Топоровець.

— **Краєва хроніка.** В Бережанах арештовано за зловживання Яна Жултовського, урядовця суспільної обезпечальні. — До катастрального бюра скарбового уряду в Скалаті вломилися злодії, але не знайшли ніякої готівки. — В Дорі пов. Надвірна арештовано Василя Онуфрака, що до комина Івана Бойка спустив на шнурку бомбу, яка вибухла підчас палення, але не зробила більшої втрати, ані не вбила нікого. — До канцелярії директора ґімназії в Золочеві впав м-р Р. і знеславив його словом та ділом за те, що його сестра впала при матурі. — У звязку зі спором за дівчину три брати Зінічі на дорозі в селі Росільній пов. Станиславів напали на Дмитра Байдюка і сокирами страшно його побили. Байдюка в безнадійному стані відставлено до шпиталю, а Зінічів арештовано. — На залізничому шляху Гадинківці-Копичинці особовий потяг убив 10-літнього пастуха Бронислава Паталу з Котівки, що в останній хвилині хотів перегнати корови крізь шини. — В Яворнику пов. Сянік утопився в криниці позлишений без опіки 2-літній Станко Хрін. — У Глині добули з моря тіло топільника, що лежало довший час у воді. Стверджено, що топільником є Мошко Фідлер із Сколього.

— **Почалися бурі.** В середу лютилася над бельським і пшиським повітом велика буря з градом і покрила поля верствою 10 цм. завгрубшки. Град зробив великого знищення в засівах і обдер багато дерев з листя. Буря тревала кілька годин і ще вечором лежали на полях великі зваги граду. — Велика буря з громовицею перетягла над Кольцями та околицею. Зі зливою впав град і знищив молоду ростинність. Буря поломила дерева, поперевертала стодоли і позривала дахи з домів. Громи поразили кілька осіб. В багатьох місцях знищило телефонічні дроти. — Над Коросном і околицею перейшла 13. ц. м. сильна буря з громовицею. Від удару грому згоріли будинки одного господаря в Білоберегах, а з костела скинуло камінний хрест.

— **Собача скаженина в Ясельщині.** В південній частині ясельського повіту шириться пошесть собачої скаженини, що опанувала громади Чекай, Мрукова, Перигримка, Завадка, Воля Дубовецька і Добрння. Влада наказала вибити в тих громадах усі пси. Покусаних людей є тільки вісім, бо населення хоронилося перед псами.

— **Мандрівка грому.** Підчас бурі, яка перетягнула над Варшавою, ударив грім в антену на домі Брон. Сікорського при Галицькій вулиці. З антени грім перейшов крізь отвір у стіні до мешкання, де ушкодив радієвий апарат і спалив радієву інсталяцію. Опісля помандрував до лазнички, де ушкодив ванну і впав рурою до каналізаційного отвору.

— **Смерть робітника від електрики.** В лісі біля села Вандова конецького повіту в часі стинання дерева вершок зрубаної сосни повис на електричних дротах з високою напругою. Один робітник ухопив за звисаючу галузь сосни, щоби її стягнути, і поражений електричним струмом, згинув на місці.

— **Хто високо літає...** Самодержець совітської Росії, Сталін здав летунський іспит і одержав диплом пільота акробата. Дня 12. ц. м. він літав над московським летовищем і виконував справно найтруднійші акробатичні еволюції. Члени політбюра кілька разів просили Сталіна, щоб зaїхав небезпечний спорт, але він не хоче про це й думати.

— **Жахлива подружа траґедія.** Велику сензацію викликав у Копенгазі один місцевий громадянин. Він жив у сепарації з жінкою, що ніяк не хотіла вернутися до нього. Коли многократні спроби порозуміння зустрілися з рішучою відмовою жінки, він схопив її до авта і не зважаючи на її крик став гнати бульваром в сторону моря. Прохожі і поліцаї кинулися в погоню за самоходом, але він тимчасом скрутив нагло і зкотився з бульвару в море. Незабаром добули з води його трупа, а щойно за кілька годин знайшли трупа його жінки. Вона в останній хвилині встигла відчинити двері і вискочити із самоходу, але впала в море і втопилася.

— **Стихійна градова катастрофа.** В еспанській місцевости Бляска (провінція Мавриція) град знищив увесь цьогорічний збір овочів. Страти обчисляють на 6 міліонів пезетів. Град так знищив овочеві дерева, що до пять літ не можна надіятися від них овочів. Тисячі рільників і експортерів арунтовані.

— **Хрущі в Німеччині.** В південній Німеччині, особливо в Баварії, появилися масово хрущі і нищать квіти та листя. Падуть притім так масово на дороги, що утруднюють колову комунікацію. Адміністраційна влада наказала населенню нищити хрущі безпощадно.

— **Катастрофи зі самоходами.** Біля Ґерцу впав особовий самохід у пропасть 100 метрів завглибшки, причому згинуло 5 осіб. — В еспанській провінції Сараґоса автобус наслідком зломання керми впав теж у глибоку пропасть, причому 4 особи згинули, а 24 тяжко потовклися. — Під Вільгеф (Франція) зударився вантажний самохід з автобусом. Згинули теж 4 особи та 5 потовклося.

— **Біда високим чужинцям в Японії.** Славний російський співак Шаляпін перебував недавно на концертовім турне в Японії і сильно набідився з причини свого високого росту. В японських готелях не було для нього ліжок. Всі японці малого росту і тому їхні готелеві ліжка були для Шаляпіна за короткі. Співак мусів спати всюди на підлозі. Навіть підчас їзди з Японії до Шангаю спав дві ночі на чердаку японського корабля, бо в його каюті було за коротке ліжко. Аж у Харбіні міг вигідно простягнути свої довгі ноги.

— **Демократизування культу краси.** Естетичний вигляд жінки, чистота і свіжість цери — це рішальні чинники успіху не тільки в житті приватнім, але також у виконуванні звання; цим дає самоцінність та творить безцінний скарб. Тому в наших часах, плекання здорової, гарної, і чистої цери перестало бути привілеєм тільки „вищих кол", але стало потребою міліонів, які усвідомили собі значіння того чинника в житті. Скільки то журби, прикрости та безуспішних заходів спричинюють веснянки, які жахливо опоганюють найгарніше личко! Сучасна косметика, розуміючи як слід домагання гарного полу, у висліді довголітніх дослідів винайшла цілий ряд препаратів, яких застосування усуває ті погані цятки, всякі плями, висипку та нечистоту шкіри, оздоровлює церу, надаючи їй свіжість, ніжність та молодечу принаду. Між тими препаратами вибивається на перший плян виріб відомої у краю фірми Аптикар Дранч і С-ка в Бельську „Крем і Мило Лешніцера", який можна дістати в усіх аптиках та дроґеріях. Крем і мило „Лешніцера" повинні найтись в кожнім будуарі вибагливої пані, в торбинці учениці, в наплечнику туристки; дає неоцінені послуги та дає змогу без остраху піддаватись купелі добродійних сонішних промінів.

Зі судової салі.

ВІДГОМІН КРІВАВИХ ПОДІЙ У ЛЬВОВІ ПЕРЕД СУДОМ.

У четвер, 14. травня ц. р., почалася перед суддею р. Майковським перша розправа проти підсудних за участь в заворушеннях і грабіжах, до яких дійшло у Львові 16. квітня ц. р. вечором після похорону вбитого Володислава Козака. Безпосередньо після заворушень поліція перевела слідство і придержала більшу кількість осіб під закидом участи в заворушеннях і грабіжах.

Між першими арештованими був бетонярський робітник **Михайло Таратула** зі Скнилова. Слідство виявило, що він 16. квітня був на вул. Городецькій та на пл. Більчевського, де з одної крамниці забрав пару нових черевиків. Підчас ревізії в хаті Таратули поліція найшла ці черевики та кілька інших предметів і Таратулу арештували.

Сьогодні в суді Таратула зізнав, що 16. квітня був з товаришем і своєї нареченої при вул. Кентшинського, а пополудні всі троє були на цвинтарі. Около год. 7. підсудний розпрашався з товаришем і нареченою та пішов у напрямі костела св. Єлисавети. Тут юрба вже грабувала і підсудний бачив, що серед криків люди звідти більша пяні виносили з крамниці товар і палили. Біля одної крамниці побачив на хіднику черевики й одну пару забрав до хати. В похороні Козака участи не брав, ніхто теж не взивав його, щоб взяв участь у цьому похороні.

Опісля переслухували поліцая **Осуха** зі Скнилова, який кілька годин після заворушень перевів ревізію в осіб, яких підозрівали, що вони брали участь у заворушеннях.

Одночасно з Таратулею засіли на лаві обвинувачених: **Іван Балицький, його жінка Катерина, Степан Когут, Станислав Вуйцік і Людвик Савіцький**, яких прокуратор обвинувачує за те, що вечором 16. квітня брали участь у збіговищі, підчас якого здемольовано й ограблено крамниці при вул. Городецькій. Підсудні — як каже акт обвинувачення — вдерлися до конфекційної крамниці Макса Фінґера при вул. Городецькій, де забрали кілька одягів, а з інших крамниць обуву та кілька пляшок горівки. На другий день поліція перевела ревізію в помешканні Балицьких, де знайшла награблені речі з крамниці Фінґера та з інших крамниць. Підсудні в слідстві признаються частинно до вини та запевняли, що найдені в них речі дістали від невідомої особи. Підсудних обвинувачує прок. Кравєвський.

Св. Марко Фінґер пізнав найдені в підсудних речі як свої. Присуду слід сподіватися вечором.

Дня 18. травня відповідатимуть перед суддями: Майковським та Бінером — Олександер Карпа, М. Пішко, Ст. Казімерчук, Т. Духно, А. Чурко, Гунька, Ступчанський, Оленець, Ковальчук і Соха.

Незабаром після цієї розправи відбудеться розправа проти Ст. Басари, Г. Кіша, Анни Ільків, Олександра та Романа Яцишинів, Ковальського та Свйонтка.

З кіна.

КІНО „АПОЛЬО": „КОХАНИЙ ЗВИТОЧНИК".

Фарса з Анною Ондрою в німецькій мові з австрійськими артистами. Тема собі наївна, глупенька історія про дівчину, що в фірмі свого батька від чищення вікон та очищування мешкань, проводить т. зв. ударною кольоною, немов працівник поважної сторожі. Трапляється так, що підчас праці в одній багатім домі, звертає на себе увагу сина багатого промисловця, а що він переодягнений як вуличник, бо вибирається на маскараду, вона вважає його за злодія. Багатий гарний молодець входить у свою випадкову ролю і грає її далі тимбільше, що має можливість вступати до фірми дівчини, яка йому подобається і весь час може працювати з нею. З цього виходять усякі комічні ситуації. Анні Ондра як звичайно показує свою зручність, дотеп і темперамент.

Дивогляди.

СЕМЕРО ДІТЕЙ ВІДРАЗУ.

Американські часописи передають звістку з Нікарагуї, що в окрузі Рівас одна селянка вродила сім близнят — чотири дівчинки і трьох хлопців. Хлопці зараз після народин померли, дівчинки живуть.

ЯК ЗМЕНШИТИ АВТОВІ КАТАСТРОФИ?

Американське місто Мавнт Вернон найшло спосіб, щоб зменшити скількість автових катастроф. Міська рада оголосила, що шофери, які будуть їхати поволі та обережно, діставатимуть почесні карти до кін.

ВИК НА ДАХУ.

Цими днями перевозили у Львові з залізничого двірця на базар биків. В одному місці під впливом великого гомону один бик вирвався і втік у відкриті ворота якогось дому. Не маючи перед собою іншої дороги вбіг на сходи. Там злякався від нового крику комірників, що почали втікати і побіг сходами аж на дах будинку. За ним побігли наганячі і пробували спутати його мотузами. Там дістав він нападу шалу і його опікуни втікли перелякані. Не було іншої ради, як застрілити його.

✝ Посмертні згадки.

Юрій Гаванський, заслужений просвітянський діяч у Станиславівщині, б. член виділу філії, б. голова читальні Просвіти в Княгині-Гірці, повітовий просвітянський організатор в Яворові, помер 10. ц. м. в Яворові 33-му році життя. В. Й. П.!

о. Антін Дмитраш, гр.-кат. парох села Заріча біля Делятина, помер 30. м. м. в Березові Вижнім, куди виїхав був лічитися. Був одним із визначніших проповідників в околиці. Похорон відбувся в Березові при участи 8 священиків і великого числа народу. В. Й. П.!

Дописи.

ХОДОРІВЩИНА.

Відхід і прощання о. дек. Івана Винницького голови ходорівського П. Н. К. Дня 10. 5. ц. р. Ходорівщина прощала зі щирим жалем свого довголітнього політичного провідника й організатора, о. декана Івана Винницького. О. І. Винницький, що повних 40 літ щиро трудився на ріжних постах над розвитком та піднесенням українського організаційного життя округи, покинув Ходорівщину, бо перенесений на становище пароха до Стрия. Коли о. Іван Винницький прийшов у 1896 р. на становище пароха до підходорівського села Залестя, ціла округа, особливож сам Ходорів був одною з твердинь галицького москвофільства й політичної кацапщини. Окрім читальні Качковського в самому Ходорові, жаких інших народніх установ тоді в окрузі не було. О. І. Винницький належав до тієї генерації молодого боєвого українства, що виховане у політичній школі таких провідників, як пок. А. Вахнянин, Ю. Романчук та інші, вийшла в 90-их роках минулого й початковому десятилітті XX. століття на політичний підбій Галичини. Були їх десятки й сотні тих невсипучих народніх робітників на місцях, які своїм невтомним трудом зорганізували край, покрили його сіткою всякого роду народніх установ, піднесли культурно й розвинули економічно. Характеристичною була з того погляду revія привітів, що їх кількадесять найбільш видних громадян Ходорівщини складало з імені ріжних українських установ заслуженому солєнізантові. І так о. кан. Бобовник з Бібрки висловив загальний привіт від цілої округи п. О. Мацьків, провідник селянства ходор. округи й заст. голови Украйбанку від Украйбанку, посол д-р Корнило Трова від Повітового Народнього Комітету, а відтак від Української Парляментарної Репрезентації, дир. Олекса Кузьмич від старшини місцевого кружка Рідної Школи й від управи 7-клясової коедук. народньої школи Р. Ш., дир. О. Сидір від Повітової Взаїмної Помочі Українського Учительства, дир. Осип Копитко від Українського Католицького Союзу, п. Яким Любинецький від ходорівського міщанства, п. Іван Сирок, селянин зі с. Оттиневичі й заразом секретар П. Н. К. від селянства, п. Ст. Кравничева від Союзу Українок, п. Петро Сироїд від молоді, дир. Филимон Пеленський від місцевої української інтелігенції, п. Атан. Юревич з Волчатич від виділу „Просвіти", п. Трови Северин від комбатантів, о. декан Сайкевич від духовенства ходорівського деканату і вкінці ред. Зенон Пеленський від Екзекутиви УНДО. Щире зворушення викликала привітна декламація 10-літньої Мирослави Коцовської, учениці місцевої Р. Ш., яка від дітвори прощала свого опікуна й патрона, а далі й хорова продукція дітвори тієїж школи, що відспівала солєнізантові сердечне многоліттєвіє. Організаційний комітет свята, що запросив коло 130 приявних гостей, представників і делегатів на прощальний комерс, вручив о. Винницькому пропамятний альбом зі знимками українських народніх домівок, інституцій і товариств, що повстали в Ходорові завдяки ініціятиві та праці солєнізанта. О. Винницький дякував зібраним гостям і делегатам округи словами повними зворушення і щирого жалю, підкреслюючи, що як не можна пересадити старого дуба на новий грунт, так теж не можна буде вирвати корінів його привязання, його любови і його віддання з Ходорівської Землі. Оськак у часі, коли Стрийщина позискує в о. І. Винницькому досвідченого, випробуваного й заслуженого провідника й організатора, Ходорівщина поносить важку втрату, яку буде важко якнебудь вирівняти. Зрештою цей прощальний вечір, на якому зібралися найактивніші елементи округи, виявив, що істнує в нашому народі велика здібність єднатися та співділати зі собою, без огляду на станові й інші суспільні ріжниці. Висловом та організаційним центром усіх цих позитивних місцевих сил є без сумніву передовсім УНДО. То теж УНДО справді гідно вшанувало вартість і заслуги свого довголітнього вірного члена й робітника. З. П.

Ширіть наш часопис!

ХИРІВ.

Дві поведінки і два протилежні наслідки. Згідно з традиційним звичаєм минулого року на другий день Зелених свят вибралася з місцевої церкви процесія на цвинтар, щоб віддати поклін похованим там гнівним останкам наших батьків та синів героїв-борців за рідну землю. Як щороку, так і в 1935 р. у процесії, крім міщанства та селянства, брали участь відділи „Сокола" з цілої округи з вінцями. По виході з церковці вже по дорозі заступила процесії дорогу місцева поліція з комендантом Яндзьом на чолі. Поліція стала видирати вінці, топтати ногами, нищити та кидати до рова, розганяючи учасників прикладами. Одначе завдяки сильній поставі громадянства і „Сокола" процесія дійшла таки на цвинтар. Одночасно розпорошені громадяни полями і городами дісталися на цвинтар. Тут соколи могли повісити на могилах героїв вінці. Тимчасом поліція знову припустила наступ, розбиваючи все по дорозі. Наслідком цього кільканадцять потурбованих пересиділо по кілька тижнів у слідчім арешті. Опісля дійшло до великого карного процесу, де на лаві обвинувачених засіло 60 осіб, а коло 150 осіб покликано на свідків. Розправу переводив суд зі Старого Самбора на місці в Хирові з огляду на велике число підсудних і свідків. Розправа закінчилася засудом трьох молодих хлопців на кару 4-ох місяців вязниці і решту (57-ох підсудних) суд увільнив. Одначе на основі амнестії і засудженим дарували кару. Наслідок поведінки поліції під проводом коменданта Яндзя такий, що державний скарб заплатив лише великі кошти процесу. І ось надійшов 1936 рік. Знову та сама процесія вийшла з вінцями. Алеж що виявилося? Завдяки розумному розпорядкові старости в Добромилі поліція не явилась. Процесія спокійно з молитвою і піснею на устах прийшла на цвинтар, де занесла благальні молитви до Всевишнього за спасення душ там похованих та віддала честь полеглим. Опісля з піснею на устах вінці з процесією також спокійно вернулись до церкви. Тепер одно питання: Чи рік 1935 не був би випав інакше? Хто викликав заворушення? Хто спричинив велику шкоду державному скарбові? Маємо повну надію, що відповідні державні власти витягнуть з цього факту найдальші висновки і таких панів, як п. Яндзьо, навчать як вони повинні на будуче поводитись.

ПЕРЕМИШЛЬ.

Діяльність філії Т-ва охорони дітей та опіки над молоддю у Перемишлі. Серед розбурханого і ріжними партійними та особистими спорами занятого українського громадянства в Перемишлі філія Т-ва охорони дітей веде тиху, але помітну діяльність. Довгі літа головою Т-ва був дир. Ізидор Білинський. За його головства відновив діяльність захоронка для найбіднішої дітвори — і сьогодні так забезпечено її істнування. Голова був теж ініціятором та головним виконавцем справи будови вакаційної оселі у Старяві, куди вже четвертий рік з усіх сторін наших земель, бо навіть з Кракова і Каліша, відсилаються наші діти на вакації. Завдяки його значним грошевим видатам і кількатисячній безпроцентовій позичці вдалося діло будови та упорядкування оселі довести до кінця. Його дружина Марія Білинська дарувала оселі 3/4 моргову площу. Тому збори Т-ва, що відбулися 29. м. м. з жалем прощали його як голову, бо повторного вибору на голову приняти не хотів. Зате збори приняли внесок, щоб Головне Товариство охорони дітей та опіки над молоддю іменувало його своїм почесним членом. На його місце вибрано головою дир. Леоніда Бачинського, людину віддану цілою душею справі виховання молоді, який від початку будови оселі в Старяві віддав Т-ву багато часу й досвіду. Журбою Т-ва під теперішню пору є в першій мірі віддовження оселі, на якій є ще коло 6.000 зол. довгу. Хоч це значна квота, але якщо візьмемо під увагу, що будова коштувала перед 5 роками коло 30.000 зол., які здобуто без розголосу, реклям і відозв, — то й на цей довг мусимо швидко найти покриття, щоб гарне діло не пропало. Захоронка, яку відвідує пересічно 25 найбідніших дітей, має досвідну і віддану опікунку в особі п. Софії Котисової; дуже добре веде її захоронярка п. Малахієва. Захоронка має дарове приміщення в будинку Бурси св. о. Миколая. На найближчий рік поставив собі Виділ за найважніше завдання зорганізувати та ввести в життя вже в осени цього року другу захоронку в Перемишлі на Засянні. Вже йде відповідна акція. Є надія, що ця справа вдасться, бо вона найшла зрозуміння та підтримку оо. Василіян, які мають на Засянні між нашим населенням великий моральний вплив. У найближчому часі відбудеться в цій справі анкета громадян Засяння. Акцією в цій справі займається захоронярська секція, якої організаторкою є член Виділу п. Софія Котисова. При цій нагоді слід звернути увагу на прихильне відношення учениць української жіночої гімназії до захоронки. І так гуманітарна секція учениць уладила для дітвори своїм заходом і коштом ялинку, а Маріянська Дружина свячене. Новий Виділ поведе теж акцію за приєднанням членів до філії, бо 70 членів з вкладкою по 25 сот. місячно і 39, що дають добровільні жертви щомісячно на дожививлення дітей, це рішуче за мало. З цієї причини неодна ідея Т-ва розбивається через матеріяльну скруту. Коли до сануювання інших товариств у Перемишлі находяться охочі громадяни та мають гроші навіть на кільканадцятьзолотові вкладки, то справа нашого Т-ва повинна тимбільше знайти зрозуміння і підтримку серед громадянства. Виділовий.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

ТОРГОВЛЯ І ПРОМИСЛ, ч. 10 (40) з 15. травня ц. р. Зміст: Праця на місцях (З приводу десятиліття станиславівської філії). — Українська куп.-промислова свідома організація в Празі. — Свято Юрія у Львові. — Положення крамниці та її рентовність (фейл.). — З наших прогрісів в інтересі — Як підтримувати купецькі звязки? — Юрівське і Ювилейне Свято в Станиславові. — Наші купці і промисловці у Зборові. — Невиголошений тоаст (О. Домбчевська). — Молочарський закон. — Сторінка сільського крамаря: Що вам потрібне; Одна днина праці сільського крамаря. — Ріжні вісти. — Податок від нерухомостей. — Ринок і ціни. — В цьому числі докладно зреферований податок від нерухомостей з прикладами і коментарями д-ра Грицая.

СОКІЛЬСЬКІ ВІСТИ, Львів, травень 1936. Р. IX. Ч. 5. Зміст: Загальні Збори. — П. Г.: Сокільське виховання. — Єрем: Побратим Юрко. — Суперництво 1936 р. — Організаційні справи. — Українське Свято Моря. — З краю і світу. — З сокільського життя. — Руханковий додаток. — Сокільський тризуб. — Краєвий курс.

СВІТЛО Й ТІНЬ, щомісячник. Львів, травень 1936. Р. IV. Ч. 5. Зміст: Новий конкурс „Світла й Тіни" на 1936 р. Р. Шипайло: Перспектива світлин. — С. Щурат: Методи фальшування. — Аматорське фільмування. — Ілюстраційний вклад. — С. Кравців: Рецепти виванків. — Наші ілюстрації. — З нових фотопромислу. — З нашого досвіду. — Вісти з УФОТО. — Від редакції.

ШЛЯХ МОЛОДІ, Львів, 1. травня 1936. Р. І. Ч. 3.

НА СЛІДІ, журнал молоді. Львів, травень 1936. Р. І. Ч. 4.

УЧИТЕЛЬСЬКИЙ ГОЛОС. Ужгород, травень 1936. Р. VII. Ч. 5.

УКРАЇНСЬКИЙ СОКІЛ. Прага, травень 1936. Р. III. Ч. 5.

ПРОМІНЬ. Ню Йорк, квітень 1936. Р. І. Ч. 1.

Листування Редакції.

Вп. Р. М-ий: Статтю вже надрукували, заки прийшов Ваш лист.

Вп. Кореспондентові, Берлін: Зміст реферату дістали з великим опізненням, до того він був уже друкований в іншому львівському часописі.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Мол. Театр „Заграва“ під арт. пров. В. Блавацького.

Мости Великі.
15. V. Марiюс.
16. V. Дума про Нечая.
17. V. Голгота.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича

Миколаїв н/Дн.:
15. V. Спадкоємець.
16. V. Отаман Пісня.
17. V. Гори говорять.

Великий Театр:

Пятниця, 15. V. год. 8. веч. Аб. 16. „Неоправдана година“.

Субота, 16. V. год. 8. веч. Аб. 16. „Неоправдана година“.

Неділя, 17. V, год. 3.30 поп. Аб. 11. Ціни найнижчі „Трафіка пані генераловоі; год. 8. веч. Аб. 16. „Неоправдана година“.

Театр Ріжнородностей:

Пятниця, 15. V. год. 7.30 і 9.30 веч. Виступи Варшавського Цирульника“ „Вічна ондуляція“.

Субота, 16. V. год. 7.30 і 9.30 веч. Виступи Варшавського Цирульника „Вічна ондуляція“.

Неділя, 17. V. год. 7.30 і 9.30 веч. Виступи Варшавського Цирульника „Вічна ондуляція“.

Кіна.

АПОЬО: „Коханий збиточник“ з Анною Ондра.
АТЛЯНТИК: „Пан Твардовський“.
ВАНДА: „Мала неня“, „Небезпечний флірт“.
ҐРАЖИНА: „Бенгалі“.
КАСІНО: „Дівча з постерестанте“.
КОЛІСЕЙ: „Велика княжна та готелевий хлопець“ і ревія.
КОПЕРНИК: „Весь Париж співає“. (Хто останній цілує).
МАРУСЕНЬКА: „За гріхи“.
МЕТРО: „Вондер Бар“.
МІРАЖ: „Розсміяні очі“ з Шерлі Темпль.
МУЗА: „Пісня кохання“ з Ів. Кепурою.
ПАН: „Почалося від цілунку“.
ПАКС: „Сальве Регіна“ та „Індійські віхотиниці“ з Флипом і Флапом.
ПАЛЯС: „Петро Ібетсон“.
РАЙ: „Віктор чи Вікторія“.
СВІТ: „Граф Монте Хрісто“.
СТИЛЕВЕ: „Цирк Барнума“ і ревія.
ТОН: „Дочка джунглів“.
УТІХА: „Людина без лиця“, ревія „Уланські любощі“.
ХИМЕРА: „Таємна жінка“.

Фотоплястікон.

(пл. Марійська 5.)

Норвегія.

Закордонне радіо.

Пятниця, 15. травня 1936.

ВіденЬ (506,8) 12.00, 13.10 Концерт. 17.30 Солісти (сопран, форт., смичк. квартет), 18.10 „Макбет“ оп. Ваґнера, 19.25 „Дівча із золотого Заходу“ оп. Пуччінія, **Кошиці** (259,1) 15.00 Для Закарпаття, **Прага** (470,2) 16.55 Концерт квартету, 19.25 Нар. пісні, 21.30 Соната Рахманінова на віол. і форт., **Париж** (1648) 12.15, 17.15 Концерт, 18.00 Авд. для жінок із музикою, 20.00 Пісні, 20.30 „Галятея“ оп. Вікт. Массе, **Білгород** (437,3) 17.00 Смичк. квартет, 18.10 Пісоньки, музика, **Берлін** (356,7) 19.20 Грецькі пісні (Reзе сопр.), 21.00 З опер Льотара, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 20.10 Веселий вечір, **Ляйпціг** (382,2) 19.00 Святочна ляйпц. музика. 19.30 Давні й нові весняні мельодії, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика, 18.00 Концерт, **Будапешт** (549,5) 12.05 Циг. музика. 17.00 Скрипка, 19.30 „Країна усміху“ оп. Легара, **Міляно** (368,6) 11.30 Легка музика. 17.15 Камер. концерт. **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 20.50 Симф. концерт, 21.15 Давня музика.

Субота, 16. травня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 15.15 Мандоліни, 20.25 „Солом'яні вдівці“ муз.-вок. авд. Грубого, 22.15 Скрипк. ресіталь Р. Однопосова, **Мор. Острава** (269,5) 18.00 Шлеські нар. пісні, **Прага** (470,2) 12.35 Сальонова музика, 21.00 Концерт хору, **Париж** (1648) 11.00 Орх. концерт, 16.00 Концерт легкої музики, 20.00 Форт. ресіталь, 20.30 Опера. **Білгород** (437,3) 13.15 Пісні, 17.00 Оп. арії, 20. Нар. сербський вечір, 22.20 Нар. музика, **Берлін** (356,7) 8.30 Музика, 16.00, 20.10 Конц., **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 15.10 Музика, 18.00 Нар. танки й пісні, **Ляйпціг** (382,2) 20.10 Вечір нар. музики, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для седа, 15.15 Пісні на барит. віден. Г. Гамер, 19.30 „Реквієм“ Реґера на альт., міш. хор, орх. **Будапешт** (549,5) 12.05 Солісти, 18.40 Концерт фінл. музики, 19.40 Весняна музика, 22. Орх. концерт, **Міляно** (368,6) 11.30 Легка музика, 20.40 Хор, 22.00 Форт. ресіталь, **Рим** (420,8) 13.10 Популярна музика, 20.40 Опера.

Львівське радіо.

Пятниця, 15. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл. 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Для ст. дітей: Ст. Монюшко, 12.45 Хвилина із Альбеніза з гр. пл., 13.10 Домашнє господарство. 13.15 З ринку праці, 13.20 Смачний перекладанець, гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Муз. авдиція. 16.00 Гутірка для хорих, 16.15 Концерт орх., 16.45 У муринській столиці — Монровії, 17.00 Польське летунство, 17.15 Хвилина поезії, 17.20 Арії та пісні мистців бельканта (Ст. Завадзька сопран) у супр. форт., 17.50 Спортовий порадник. 18.00 Опереткова музика з гр. пл., 18.30 Програмова скринька, 18.40 Суспільна хвилина, 18.45 Пісні й арії в вик. Ів. Филиповича (баритон) у супр. форт., 19.00 Фейл.: Наші пані, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Рекламовий концерт. 19.35 19.40 Спортові вістки, 19.50 Бюро студій розмовляє зі слухачами. 20.00 „Перший монольог Симфоріяна Дротика“. 20.10 „Чар кохання“ оперетка Акоша Бутікая, у перерві Вечірній денник, Із сучасної

Субота, 16. травня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Огляд видань. 12.25 Тисяча тактів музики, 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Концерт бажань, 14.30 Пісоньки в вик. Данового хору з ґр. пл., 15.00 „Перший схід сонця дівчинки“, 15.15 Польська морська торговля, 15.20 Біржа, 15.30 Концерт сальонового квартету, 16.00 Лекція французької мови, 16.15 Театр Уяви: „Про вередливу царівну та сліпу дівчинку“ муз. авд. для дітей, 16.45 Вся Польща співає, 17.00 Концерт солістів (Бельковська сопран, віоля, форт.) 17.35 Театр на провінції, діальоґ, 17.50 У робітні львівських повістярів 18.50 Сільва рерум, 18.55 Маріо Шамлі, Джюзеппе Даніге, гр. пл., 19.10 Програма на завтра, 19.20 Реклям. концерт., 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.43 Актуальна гутірка, 20.00 У музикальному домі, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Прогульки та туристика, 21.30 Весела сирена, 22.90 Симфон. концерт, 23.05 Просимо до танку, гр. пл.

БІРЖА.

Збіже.

Ціни льоко Львів	від до
Пшениця одн.	20.75—21.00
Пшениця зб.	20.25—20.50
Жито Стандарт І.	13.75—14.00
Жито Стандарт ІІ.	13.05—13.75
Ячмінь одн.	14.50—14.75
Ячмінь на мливо	14.00—14.25
Ячмінь паст.	13.00—13.25
Мука пш. ґат. І. витяг.	35.50—36.00
Мука пш. ґат. І А	34.50—35.00
Мука пш. ґат. І Б	33.50—34.00
Мука пш. ґат. І Ц	32.00—32.50
Мука пш. ґат. І Д	30.00—30.50
Мука пш. ґат. ІІ А	29.50—30.00
Мука пш. ґат. ІІ Б	29.00—29.50
Мука пш. ґат. ІІ. Ц	28.75—29.25
Мука пш. ґат. ІІ Д	27.50—28.00
Мука пш. ґат. ІІ Е	26.00—26.50
Мука пш. ґат. ІІ Ф	24.50—25.00
Мука пш. ґат. ІІ Г	23.00—23.50
Мука пш. ґат. ІІІ А	17.50—18.00
Мука пш. ґат. ІІІ Б	16.50—17.00
Мука пш. паст.	14.50—15.00
Мука пш. разова до 0 - 95 прц.	24.50—25.00
Мука жит. вит. 0—30 прц.	24.25—24.75
Мука жит. ґат. І 0—50 прц.	23.25—23.75
Мука жит. ґат. І 0—65 прц.	21.25—21.75
Мука жит. раз. до 0—95 прц.	17.25—17.75
Мука житня посл. понад 65%	13.25—13.75

Інші курси без змін.

Гроші.

Варшава (ПАТ).

Купно — продаж: Бельги бельг. 90·28 — 89.85; Доляри американські 5.32 — 5.29, Доляри канадійські 5.20 — 5.26, Франки фр. 35.08 — 34.92, Франки шв. 172.24 — 171.40, Фльорени голяндські 359.62 — 358.20, Фунти англ. 26.53 — 26.37, Ґульдени данц. 100.20 — 99.80, Кор. чеські 19.30 — 18.90, Корони данські 118.34 — 117.50, Корони норв. 133.23 — 132.15, Корони шведські 136.43 — 135.56, Ліри італ. 40.00 — 37.00, Марки фінл. 11.70 — 11.55, Марки нім. 141 — 138, Пезети еспан. 63.00 — 62.00, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 159—154.

Акції.

Банк Польський 102—100, Лільпоп 11.50 11.75, Стараховичі 35—35.75.

Папери.

3-прц. інвест. 1 і 2 ем. 68 серії 72.50—73. 5 конверсійна 51.25, 6 дол. 81, 4 прем. дол. 49.25—49.25—50.00, 7стаб. 64—65.50.

Львів, 14. 5.

Заставні листи: 4½% дол. Г. К. З. 40—41, 5% дол. Б. Г. 50—52., 4½% Зл. Б. Г. 39.50—40.50, 4½% Зол. Б. Г. 42.50—43.00, 4½% Ком. 52—53.

Преміівки: Долярівки 48—50, 3 прц. інвест. 64—65.50.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 13-го травня ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів

1 кг. масла десер. без опак.	2.35 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.40 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.40 „
1 л. молока	0·15 „
1 к. яєць	2.70—2.75 „

Тенденція на масло, молоко та яйця сильна.

Маслосоюз повідомляє, що від 13. V. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахомасарні „М. С.“ у Львові, (пл. Більчевського ч. 3):

Кури мол. товсті без остріг 1. кл. 1.15 зол.
Курята молоді товсті 1. кл. 1.60 „

Приймає кури в необмеженій кількости.
Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.
Приймає нових доставців.

ОПОВІСТКИ.

Філія „Просвіти“ в Калуші розписує оцим КОНКУРС на місце урядовця Філії. Платня за умовою (від 120—160 зол. нетто). Подання з документами слати на адресу Філії „Просвіти“ в Калуші до 25. 5. 1936. 2122 2—2

Замість квітів на могилу бл. п. о. Евг. Громницького зложив проф. Мих. Кіт на Рідну Школу 5 зол.

Управа Захоронкарської Семінарії СС. Василіянок при вул. Потоцького 96 подає до відома зацікавлених, що зголошення до іспитів на І. і ІІ. курс приймає Дирекція Заведення вже від 10. травня ц. р. до 15. червня. До подання батьки про прийняття треба долучити 1) власноручно написаний хід життя, 2) метрику хрещення, 3) свідоцтво щіплення віспи, 4) свідоцтво з останньої кляси (можна долучити вже при іспиті). Приписаний вік кандидаток на І рік: покінчених 14 літ, а не переступлених 18. Старших кандидаток можна буде приняти виключно тоді, коли зони дістануть диспенсу від віку, яку може признати Кураторія за старанням Дирекції. **Оплата місячна 22 зол.**, такса іспитова на перший рік 10 зол., такса іспитова на другий рік 15 зол., вписове 15 зол. 2126 1—2

МЕШКАННЯ

ДО ВИНАЙМУ мешкання 2 і 3-кімнатні з кухнею, повнокомфортові при вул. Малаховського 2; 3-кімнатні з кухнею повний комфорт вул. Кадецька 7; 2 і 1-кімнатні з кухнею, повний комфорт при вул. Стрийській 36; 1 і 2-кімнатні з комфортом при вул. Серповій 5; 1-кімнатні з кухнею повний комфорт при вул. Кентшинського бічній 10; 3-кімнатні з кухнею повний комфорт при вул. Пекарській 1 ц; 7-кімнатні з кухнею повний комфорт при вул. 3-го Мая 5. Відомість: Адміністрація Нерухомостей у Львові Браєрівська 16, тел. 233-34 2127 1—6

ДО ВИНАЙМУ від зараз за низьким комірним торговельні льокалі — Пекарська 1 а б і Пекарська 1 ц. Відомість: Адміністрація Нерухомостей ЗУС у Львові — вул. Браєрівська 16, тел. 233-34. 2127 а 1—6

ЛІТНИЩА

ЖИВЕЦЬ ЧЕРЧЕ — Пансіон „ЛІБЕРІВКА“ поручає соняшні кімнати, здоровий харч, повне утримання із службою і мешканням зі 2.50 денно, підчас усіх сезонів. До купелів лише 8 хвилин ходу, в разі непогоди до диспозиції окрема повозка безплатно. На стації Потік-Черче, до кожного поїзду чекають коні з „Ліберівки“. 2125 1—2

РІЖНІ

ПАРАСОЛІ, палиці, дешево вирібня Кучинського, Казимирівська 4, партер, виконує всілякі реперації. 2033 5—5

КАПЕЛЮХИ мужескі, **ШАПКИ** військові, студентські і спортові. Ян Вітман, — Львів. Трибунальська. 2039 5—5

МОТОЦИКЛІ, ровери, всілякі частини до них поручає найдешевше „Автоспорт“, Львів, Словацького. 1904 13-18

СПІЛЬНИЧКИ, СПІЛЬНИКА шукає поважне торговельно-промислове підприємство для поширення своїх відділів у Львові. Бажаний вклад 5.000—7.000 зол. Зголошення до Адміністрації „Діла“ під „БЮРОВА СИЛА“. 2129 1—3

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

Д-р мед.

Рибачевський Олександер

ординує в літі

у МОРШИНІ-ЖИВЦІ

2118 Вілля „Стефанія“. 2—2

ОГОЛОШЕННЯ.

Друге оголошення.

УПРАВА

Товариства взаїмних обезпечень „ДНІСТЕР“ у ЛЬВОВІ

повідомляє, що

XLII. ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться в четвер, 28. травня 1936. в год. 10-ій рано у власній салі Товариства у Львові, при вул. Руській ч. 20 з таким порядком нарад:

1) Відкриття Загальних Зборів.
2) Відчитання протоколу XLI Загальних Зборів з дня 30. травня 1935.
3) Звіт Управи з діяльности і замкнення рахунків за XLIII. адміністраційний рік (1935):
   а) В Відділу обезпечень від огню,
   б) Відділу обезпечень від крадежі з вломом.
4) Звіт Надзірної Ради з внеском на затвердження білянсу і рахунку зисків і страт та на уділення абсолюторії Управі за XLIII. адміністраційний рік (1935).
5) Внесення Надзірної Ради в справі: покриття білянсових недоборів в обох відділах.
6) Вибори:
   а) 4 членів Надзірної Ради на три роки (§ 34. статута),
   б) 3 заступників членів Надзірної Ради на один рік (§ 35. статута).
7) Означення винагороди для членів Надзірної Ради (§ 32. т. 5. статута).
8) Інтерпеляції членів.

До повищого порядку нарад може 1/5 частина представників зголосити додаткові справи, які мали би бути поміщені на деннім порядку нарад, однак таке жадання помістити окремі справи на порядку дня треба зголосити Управі Товариства не пізніше як на 14 днів перед речинцем Загальних Зборів.

„МІ-КА“

САЛЬОН МОД вул. Пекарська ч. 1 а.

виконує:

найновіші моделі капелюхів, волічкові вироби, рукавички, квіти. 1914 9-30

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень	зол. 0.35
1 „ одношпальтовий в тексті і новинках	„ 0·60
1 „ „ на першій сторінці	„ 0·80

Дрібні оголошення від слова:

матримоніяльні і приват. кореспонденція по	зол. 0.15
купно, продаж, винаєм і т. п.	„ 0·10
шукаючі праці	„ 0·07

слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка	1/1	зол. 480·—
„ „	1/2	„ 250·—
„ „	1/4	„ 130·—
„ „	1/8	„ 70·—

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“ З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів, Ринок 10.